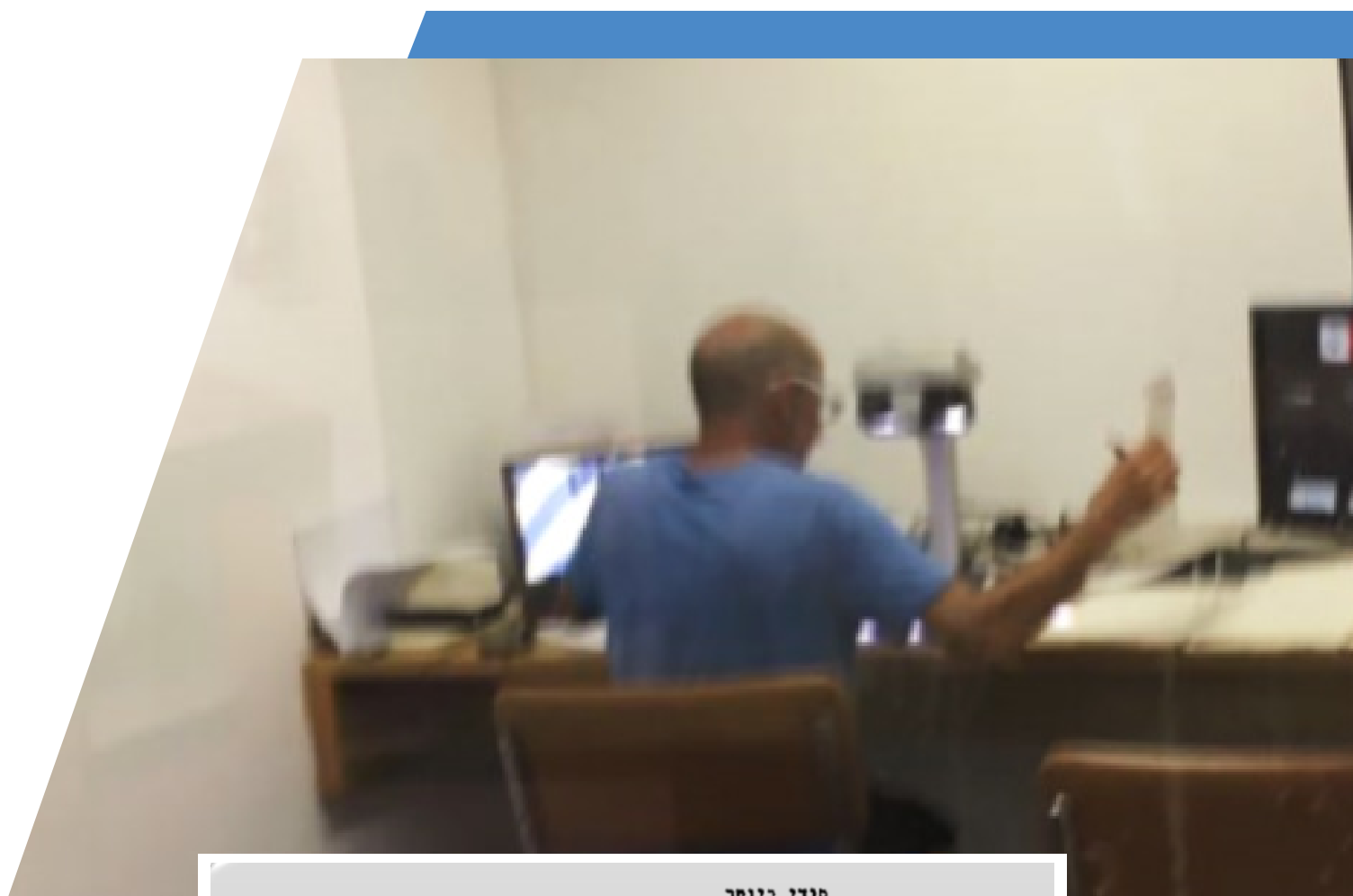

ארגון "ארכיוני הכיבוש – עקבות"

מחקר על פעילותם של שוויץ ונורווגיה
לחשיפת הארכיונים המסווגים של מדינת ישראל

סודי ביותר

מזכירות הפיקוד העליון
לשכת הרמטכ"ל
מנ- 341-395

27 דצמ' 67

עוהק מס' מתוך 5 עוהקים
מסמך זה כולל 24 דפים

דיון המטה הכללי של צבא-הגנה לישראל 36/67

אב ה'תשע"ח
יולי 2018

תמונת השער: למעלה- גיא הירשפלד, עובד ארגון 'עקבות' ופעיל ארגון 'תעאיוש' סורק את מסמכי הארכיון הציוני.
למטה- מסמך דיון המטה הכללי, המסווג כ"סודי ביותר" של אחד המסמכים שנסרקו ע"י הפעיל.

כל הזכויות שמורות, ארגון "עד כאן צעירים למען ישראל"

אב'תשע"ח, יולי 2018

הוד השרון, ישראל

תקציר מנהלים

בסוף אפריל 2018 חשף רה"מ בנימין נתניהו מבצע מזהיר של המוסד בלב טהרן, עיקרו של המבצע היה גניבה של ארכיוני מסווגים של אירן, מתחת לאף של הממשל האירני. ברור לכל כי חשיפת הארכיון גרמה נזק אדיר לממשל האירני ושירתה את האויבים של מדינה זו. כל ממשלות העולם במזרח ובמערב מתייחסות אל סודות המדינה שלהם, בדגש על ארכיונים צבאיים ומודיעניים, כבבת עינם וברור כי חשיפת סודות מדינה בצורה לא מבוקרת יגרום נזק אדיר הן לגורמי הביטחון של המדינה למקורות וסייענים שפעלו עבורה שיטות פעולה וכו', הן למהלכים אסטרטגיים וכלכליים שהמדינה מנסה לקדם (גם במהלכים של מספר עשורים) והן בסוגיות הנוגעות לצנעת הפרט.

נראה כי בשנים האחרונות מתקיים נסיון אלגנטי אך אגרסיבי ביותר לחשוף ארכיונים מסווגים של מדינת ישראל בידי מדינות אירופאיות שלא ברור מה האינטרסים שלהם בחשיפת הארכיונים אלו ומי בתוך אותם ממשלים דוחף לפעילות זו. בשנת 2013 שגרירויות שווייץ ונורבגיה בישראל שילמו כ-400,000 שקלים למספר פעילי שמאל רדיקלים מהארגונים: תעאיוש; בצלם; שוברים שתיקה; יש דין; זזים ועוד, בכדי שיקימו ארגון שמטרתו "מחקר על ארכיונים" בישראל ולאחר מכן "גישה לארכיונים". אותם פעילים אכן הקימו ארגון שנקרא 'ארכיוני הכיבוש' ולאחר מכן שינה את שמו לארגון עקבות'. מאז הקמתו פועל הארגון בדרכים מגוונות ומתוחכמות לחשיפת הארכיונים של ארגוני המודיעין, שב"כ ומוסד וממשיך לקבל מימון ממדינות אלו בסכומים שעולים על 1,000,000 ש"ח.

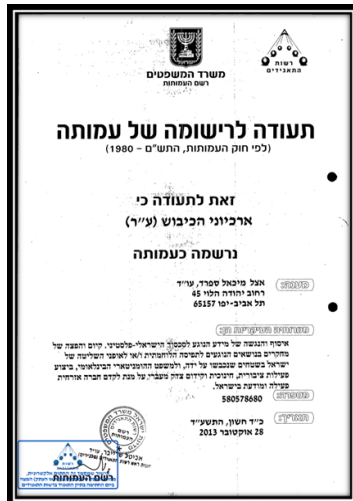
עובדי הארגון, אוגרים ומשכפלים מדי חודש אלפי מסמכים מארכיוני המדינה השונים (בשנת 2017 לבדה ביקשו חוקרי העמותה מארכיוני מערכת הביטחון לקבל לידיהם יותר מ-2,000 תיקי ארכיון, ועוד תיקים רבים שיש לגביהם מגבלות חשיפה מלשכת הרמטכ"ל, הצנזורה הצבאית ועוד), מקיימים קשר הדוק עם גנז המדינה ואף גרמו לו לפעול בניגוד להנחיות הממונים עליו ביחס לחשיפת חומרים מסווגים ופועלים דרך מועצת הארכיונים העליונה והכנסת בכדי לשנות מדיניות החשיפה של ארכיונים מסווגים או לאפשר להם עצמם מעמד מיוחד שיאפשר להם לראות ולצלם חומר מסווג שלא ניתן לציבור הרחב.

הפעילות האינטנסיבית של מנגנון זה לחשיפת מסמכים מסווגים מהארכיונים של מדינת ישראל, בדגש על ארכיונים של גופי המודיעין וצה"ל והמימון הנרחב שמקבל הארגון מ-2 ממשלות אירופיות מציף תופעה שבה ממשלות זרות פעולות בתוך מדינת ישראל לשינוי מדיניות פנית וזאת נגד דעת הרוב נגד נבחר הציבור ונגד הנחיות הדרג המשפטי, ומצריך התייחסות מדית של גורמי האכיפה והחוק בישראל כמו גם של החברה הישראלית כולה.

תוכן העניינים

3	תקציר מנהלים
5	רקע
6	השיטה של מדינות אירופה לחשיפת הארכיונים המסווגים של ישראל (By proxy)
8	א. פעילות ארגון 'עקבות' 2013-2018
8	שיטת הפעולה
14	'עקבות' והקשר ההדוק עם גנז המדינה
14	'עקבות' מכתבים מדיניות לגנז המדינה
17	ביקורת "שומרי הסף" על לזוביק
19	דו"ח סיכום כהונה (שעדיין ממשיכה)
23	מועצת הארכיונים העליונה
25	הצעתו של פרופ' גדי אלגזי מייסד 'תעאיוש' לחשיפת ארכיונים ביטחוניים
26	ב. 'עקבות' והקשר לארגונים פוליטיים קיצוניים
28	חברי העמותה
30	עובדי "עקבות"
32	ג. מימון
33	נספחים
34	נספח א': מכתבו של ד"ר לזוביק בעניין חשיפת חומרים ביטחוניים מודיעיניים
35	נספח ב': תמיכת מדינות זרות בארגון ארכיוני הכיבוש - עקבות

רקע

ארגון 'עקבות' נרשם כעמותה [580578680] ברשות התאגידים באוקטובר 2013, שמה המקורי של העמותה היה 'ארכיוני הכיבוש', ומטרתה המוצהרת היו "איסוף והנגשה של מידע הנוגע לסכסוך הישראלי-פלסטיני, בנושאים הנוגעים לתפיסה הלוחמתית ו/או לאופני השליטה של ישראל בשטחים שנכבשו על ידה, ולמשפט ההומניטרי הבינלאומי, ביצוע פעילות ציבורית, חינוכית וקידום צדק מעברי, על מנת לקדם חברה אזרחית פעילה ומודעת בישראל".

באתר הארגון מתוארת פעילות הארגון באופן הבא: "מכון עקבות מאתר, סורק ומקטלג תיעוד מסווגים שונים בדבר הסכסוך הישראלי-פלסטיני. אנו מקדמים את זכותם של קורבנות הפרות זכויות אדם, קרוביהם וקהילותיהם, לקבל מידע בדבר נסיבות הפגיעה בהם; אנו חוקרים את המנגנונים, הפעולות והמדיניות שמובילים להפרה של זכויות אדם במסגרת הסכסוך, וכן עוסקים באירועים שהביאו ליצירת נראטיבים וזיכרונות קולקטיביים הממלאים תפקיד בהתפתחותו של הסכסוך. אנו פועלים להרחיב את יכולתו של הציבור להגיע לתיעוד על אודות הסכסוך המוחזק בארכיונים ממשלתיים ופרטיים ולעשות שימוש בתיעוד זה. אנו מקדמים את מימושן של זכויות אדם במסגרת הסכסוך באמצעות הגשת סיוע מקצועי בתחום עיסוקנו למאבקי ארגונים, קהילות ויחידים בתחום זכויות האדם".¹

פעילי הארגון מקימים את 'המאגר הדיגיטלי של מסמכי הסכסוך' שצפוי "לסייע למחקר וכן לשמש להגנה על זכויות אדם ולקידומן". המאגר עתיד להתפרסם על ידי "בכפוף לזמינות משאבים ולמגבלות החוק", ועל פי עדותם מידי שבוע נוספים למאגר זה על ידם "מאות מסמכים שנסרקו ומקוטלגים בקפידה".²

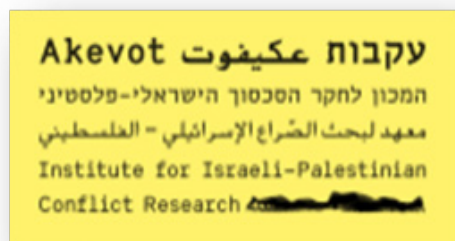
¹ <https://akevot.org.il/about>
² <https://akevot.org.il/cdr>

השיטה של מדינות אירופה לחשיפת הארכיונים המסווגים של ישראל (By proxy)

משרד החוץ השווייצרי

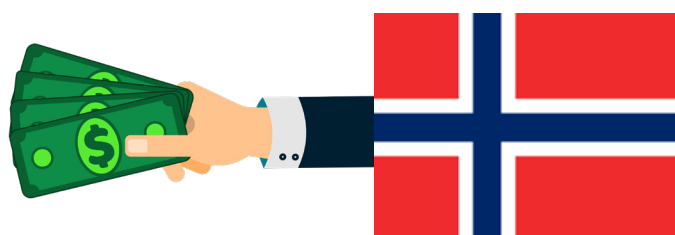

₪ 740,000

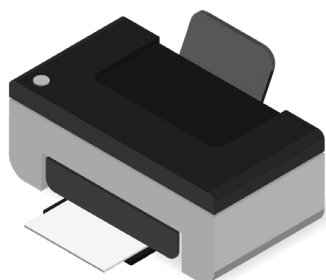
₪ 265,000

שגרירות נורווגיה בישראל

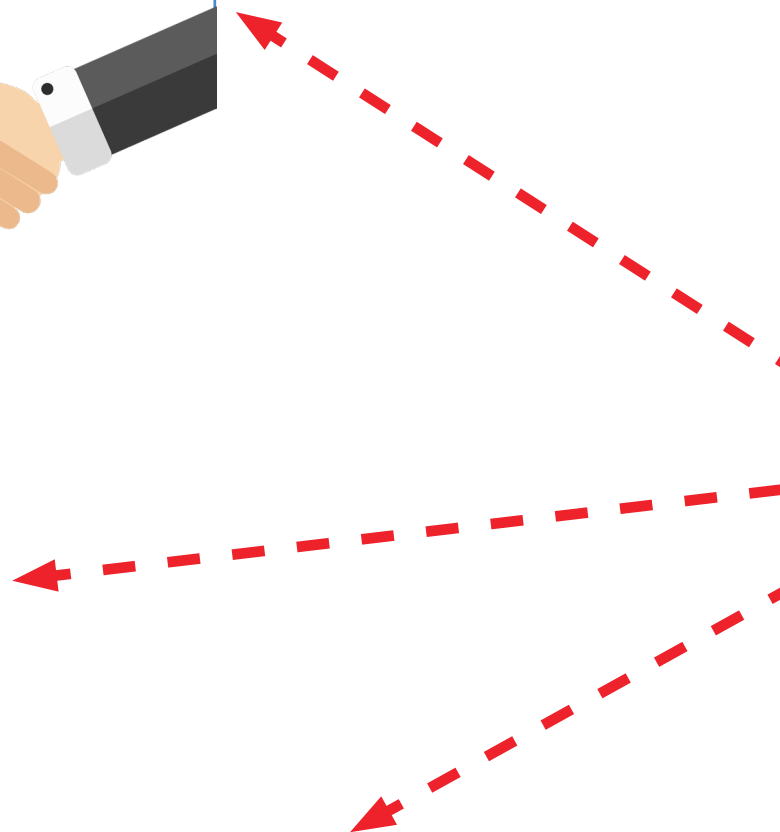

קשר הדוק ופגישות תכופות
עם גנז המדינה לקידום
האג'נדות של הארגון

סריקת עשרות אלפי מסמכים
בארכיונים של המדינה בדגש
על מסמכים ביטחוניים,
בטענה לביצוע עבודות
מחקר אקדמאיות, ופרסומם
באינטרנט ובעיתונות

פעילות לובינג לקידום
חשיפת ארכיונים מסוגים של
ישראל

א. פעילות ארגון 'עקבות' 2013-2018

שיטת הפעולה

ארגון 'עקבות' פועל בשלושה מאמצים מרכזיים לחשיפת הארכיונים המסווגים של מדינת ישראל:

1. **העתקת הארכיונים של המדינה** - סריקה שיטתית של כל חומר שעובדי 'עקבות' מצליחים להגיע אליו בדגש על מה שלא נמצא ברשת, ושמירתו בארכיונים של הארגון.
2. **פעילות משותפת עם גנז המדינה** – הפעלת לחץ ציבורי ופגישות עם גנז המדינה לצורך חשיפת עוד חומרים מסווגים בדגש על חומר ביטחוני.
3. **מועצת הארכיונים העליונים** - תיאום עם נציגים במועצת הארכיונים העליונה לקידום מעמד מיוחד לעובדי 'עקבות'.

העתקת הארכיונים של המדינה

ארגון 'עקבות' מעסיק מס' עובדים בשכר: מנכ"ל, חוקר, עובדי דיגיטציה ומקטלגת. עובדי הדיגיטציה מגיעים על בסיס יומי, לארכיונים שונים של רשויות המדינה וסורקים באופן שיטתי מסמכים המעניינים את 'עקבות' (עד לנובמבר 2015, בתום השנה הראשונה לפרויקט הסריקה, סרקו אנשי 'עקבות' 20,000 מסמכים מארכיונים שונים.³)

לאחר הסריקה, עוברת המקטלגת על החומרים ומאתרת חומר שיש בו עניין. כאשר נמצא חומר שהארגון מעוניין לפרסם, הוא עובר עיבוד על ידי חוקר הארגון ומופץ ברשתות החברתיות ובאמצעי התקשורת⁴, פעמים רבות החומר מופץ על ידי ארגונים מקבילים ולא ישירות על ידי 'עקבות'.

מדיניות ארגון 'עקבות' היא להציג 'פשעים' שבוצעו לטענתם בידי ממשלות ישראל וההתיישבות היהודית לצורך כך הארגון מתמקד בפרסום מסמכים אשר מקדמים אג'נדה זו, ובכך מנסה ליצור מייצג של פעילות בלתי חוקית שבוצעה לכאורה בידי מדינת ישראל בנושאים הנוגעים להתיישבות היהודית בגולן, יו"ש ובסיני וליחס הרשויות לפלסטינים.

גיא הירשפלד, עובד 'עקבות' סורק את מסמכי הארכיון הציוני.
צילום: "עד כאן"

3 <https://www.ica.org/sites/default/files/ICA%20HRWG%20News%202015-11.pdf>, עמ' 9

4 ראו למשל: <https://www.haaretz.co.il/news/politics/.premium-1.4279264>, <https://www.haaretz.co.il/news/politics/.premium-1.3934964>

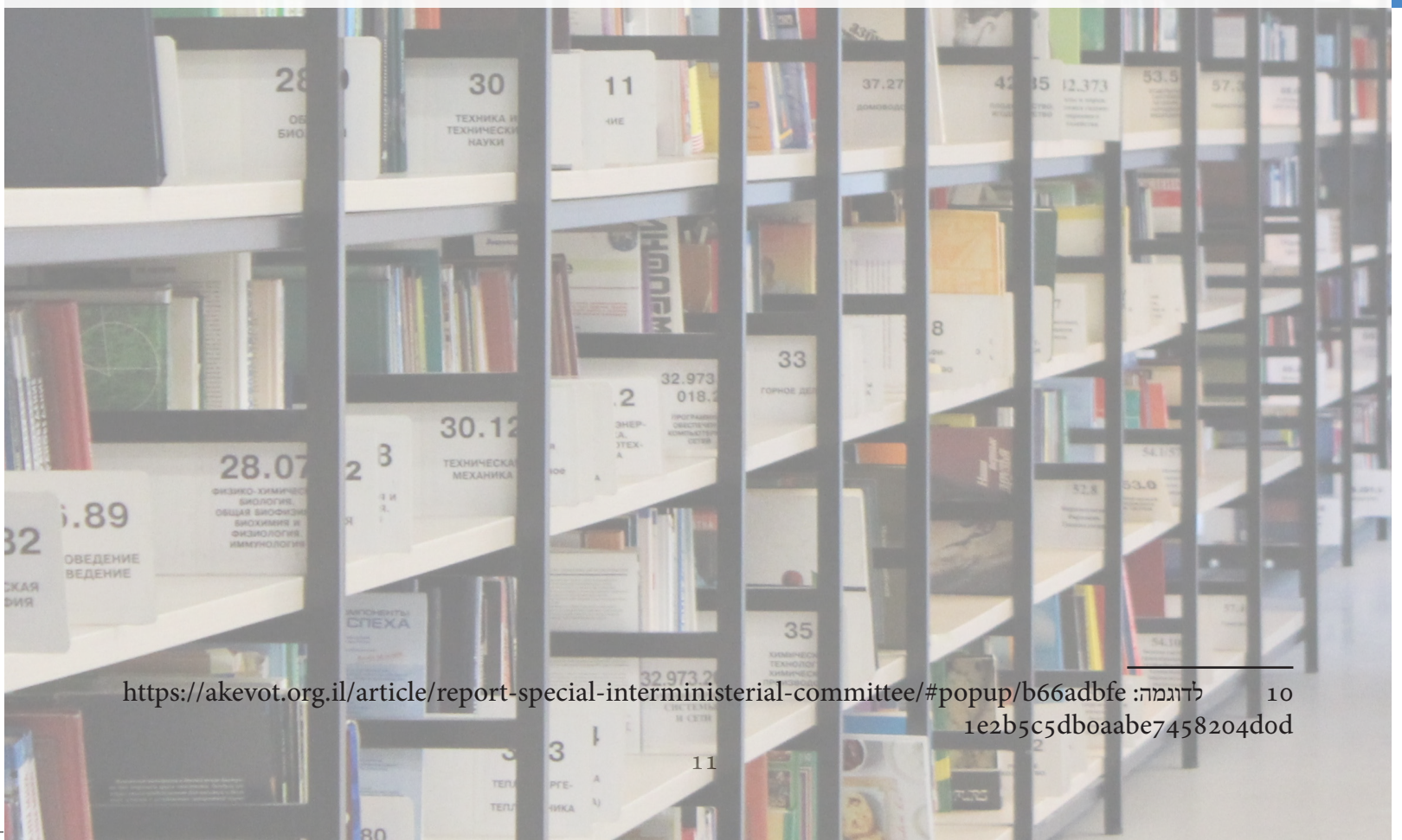
דוגמאות לפרסומים של 'עקבות' מתוך הארכיונים של המדינה :

- פרוטוקולים של "ועדת המנכ"לים לטיפול בנושאים האזרחיים בשטחים", ועדה שהוקמה לצורך ביצוע החלטות הממשלה בתחום האזרחי והכלכלי בשטחי יו"ש.
- ניסוח מדיניות הממשלה בדבר עונש מוות למחבלים⁵.
- מסמכים בדבר הערבות הכלכלית ("ערבות פוליטית" בלשון 'עקבות') שהעניקה ממשלת ישראל לגופים מסחריים התיישבותיים שהחלו לפעול ביו"ש⁶.
- מסמך של משרד החוץ מ-1969 בדבר תפיסת קרקעות ביטחונית באזור רפיח, לטענת 'עקבות' במטרה לעקור משפחות בדאיות מאדמותיהם⁷.
- מסמך אומברייט-מסמך שהוכן לרגל ביקורו של נציג הצלב האדום לצורך "דיון בבעיות השוטפות הנוגעות בעיקר לבסיס המשפטי והמעשי של עבודת הצלב האדום בשטחים", אך עלתה ההערכה כי ישראל תידרש גם להתייחס לנושא תחולתה של אמנת ז'נבה הרביעית על פעולותיה של המדינה בשטחים⁸.
- פרוטוקולים המראים לשיטת הארגון כיצד החליטה ממשלת ישראל למחוק את הקו הירוק מהמפות הרשמיות של מדינת ישראל⁹.

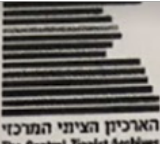
/https://akevot.org.il/en/article/coordination-committee-death-penalty	5
/https://akevot.org.il/article/political-guarantee	6
/https://akevot.org.il/en/article/rafah-salient-cable	7
/https://akevot.org.il/article/umbricht-brief	8
https://akevot.org.il/article/ereasure-of-green-line/?full	9

במסגרת תיעוד פעילות 'עקבות' על ידי תחקירני עד כאן, נחשף כי בכדי לקבל גישה לחומרים בארכיון הציוני המרכזי, מציג עובד 'עקבות', גיא הירשפלד, את מטרת מחקרו כעבודה סמינריונית/עבודת גמר למ"א, וכן חותם על התחייבות לנהוג בהתאם לתקנות השימוש באוספי הארכיון, ומתחייב כי יבקש רשות בכתב מהנהלת הארכיון לפני כל פרסום של חומר שהועתק מהארכיון, כולל פרסום באינטרנט. לפי בדיקות שערכנו אישורים כאלה לא התבקשו. **על פי הידוע לנו קיבל הירשפלד חומרים המסווגים סודיים ביותר שפורסמו לאחר מכן באתר עקבות, באמצעות חתימה על מסמכים אלו**¹⁰.

בעמודים הבאים מסמכי ההתחייבות של גיא הירשפלד- עובד 'עקבות' בהם הוא מתאר את סיבת הכניסה לארכיון לצורך עבודה סמינריונית/עבודת גמר לתואר שני, וכן הוא מתחייב כי לא יפרסם חומרים מהארכיון ללא קבל רשות מפורשת בטרם פרסומם.

הארכיון הציוני המרכזי
The Central Zionist Archives

בקשה לקבלת רשות לעיון באוספי הארכיון
(עדכון ספטמבר 2015)

שם משפחה: ש' כהן שם פרטי: א'ל
מס' ת"ז / דרכון: 023860281
כתובת: רח' ס' י' א' 1
אימייל: aykol@netvision.net.il מס' טל: 0527025743
נושא המחקר: ישראל

מטרת המחקר:

☐ עבודה בבית ספר / עבודת גמר לבגרות ☐ רפרט / עבודה סמינריונית לב"א
☒ עבודה סמינריונית/עבודת גמר למ"א ☐ עבודת דוקטורט
☐ כתיבת ספר/מאמר ☐ חקר משפחה
☐ חקר קרקעות ☐ שימוש משפטי
☐ תערוכה ☐ סרט / תכנית מולטימדיה/אינטרנט
☐ אחר

המוסד האקדמי/הגוף/החברה שבמסגרתו מתבצע המחקר: אקדמי

☐ אני מסכים/מסכימה ☒ איני מסכים/מסכימה ששמי, כתובתי ונושא מחקרי "מסרו לחוקרים אחרים בתחום זה.

שד' זלמן שזר 4 ת.ד. 92 ירושלים, 91000 טל. 02-6204800 פקס. 02-6204837 cza@wzo.org.il • wistarchives.org.il
 92, Shazar Ave. P.O.Box 92, Jerusalem 91000, Israel, Phone: 972-2-6204800 Fax: 972-2-6204837
 המסמכים הציגו תצלומים
 World Zionist Organization

הנחיות לשימוש בהעתקי חומר ארכיוני

- אני מתחייב/מתחייבת, שהשימוש בעותק של החומר יהיה לצורכי מחקר והוראה בלבד.
- השימוש במקורות הארכיון כפוף לכל המגבלות של שמירה על צנעת הפרט הקבועים בחוק.
- ידוע לי כי כל זכויות היוצרים בחומר המועתק יישארו בבעלות הארכיון או בבעלות בעל זכות היוצרים הנוכחי.
- ידוע לי שצילום החומר או קבלת העתקים ממנו אינם מהווים ויתור ולא הענקת זכויות כלשהן על החומר המועתק.
- אני מתחייב/מתחייבת, שאם ארצה לפרסם בדרך כלשהי את החומר (כולל פרסום באינטרנט), אני אבקש בכתב רשות לכך מהנהלת הארכיון הציוני המרכזי.

כללי התנהגות

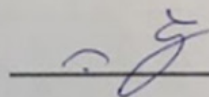
העיון באוספי הארכיון ייעשה באולם הקריאה בלבד. על המשתמש למלא אחר ההוראות כדלהלן:

- אין להוציא כל חומר מאולם הקריאה.
- אין להוציא מסמך מתוך התיק שנמסר לעיון.
- אין לשטות את סדר המסמכים בתיק.
- חומרי הארכיון בחלקם עדינים ורגישים למגע. עליך לפעול בזהירות על מנת למנוע מזק כלשהו לחומר, לא ללכלך אותו, לא לקרוע אותו, לא לרשום עליו, או למחוק מאומה במסמכים או בשוליהן, לא להצמיד לחומר סימניות פרט לאלה שאושרו ע"י הנהלת הארכיון הציוני.
- יש להקפיד על רחיצת ידיים (כולל סבון) בטרם השימוש בחומרים וכן לאחר ארוחה.
- אין להכניס לאולם הקריאה תיקים, מעילים, מזון, בקבוקי שתייה וכדומה. (ניתן להכניס מחשב נייד ומצלמה דיגיטלית).
- יש לציית להנחיות האחראים באולם הקריאה, לאיש הביטחון וליתר העובדים.
- יש לשמור על השקט באולם הקריאה ובסביבתו ולכבות מכשירים סלולאריים וטלפונים ניידים באולם הקריאה.

חובת מסירת פרסומים וכללי הציטוט

- כל המשתמש באוספי הארכיון הציוני חייב להמציא לארכיון ללא תשלום עותק אחד של כל פרסום, בדפוס או בעותק דיגיטלי (כולל עבודות דוקטורט ועבודת מ"א, לא כולל עבודה סמינריונית), שלצורך כתיבתו נזקק לחומר מאוספי הארכיון.
- כל משתמש חייב לציין בצורה ברורה ואותה בפרסומיו את הארכיון הציוני המרכזי כמקור לחומר שהוא נזקק לו על פי צורת הרישום הבאה: אצ"מ: סימול חטיבה/מספר תיק.

קראתי את תקנות השימוש באוספי הארכיון הציוני המרכזי ואני מתחייב/מתחייבת לנהוג לפיהן.

חתימה:

20/6/16

תאריך:

'עקבות' והקשר ההדוק עם גנז המדינה

ע"פ חוק הארכיונים, תשט"ו-1955 על הממשלה למנות את "גנז המדינה" הממונה על השמירה של הארכיונים של "מוסדות המדינה".

בשנת 2011 מונה לתפקיד הגנז ד"ר יעקב לזוביק, כהונתה של לזוביק התאפיינה בעיקר בתהליך דיגיטציה של הארכיונים ובדילמות הנלוות למהלך זה, מצד אחד, ומן הצד השני בקשר רציף עם אנשי ארגון 'עקבות' ועם באי כוחם השונים ודחיפה להגדלת החשיפה של ארכיונים שונים לציבור כולל ארכיונים מסווגים.

'עקבות' מכתבים מדיניות לגנז המדינה.

ב-23.2.2016 פרסם גנז המדינה ד"ר יעקב לזוביק, הודעה בדבר הפסקת השימוש בתיקי נייר בארכיון המדינה והעלאת מסמכים לאתר האינטרנט החדש של הארכיון. מטרת מהלך זה היו הנגשת תיקי הארכיון לציבור וייתור של הגעת הציבור לארכיון המדינה, יחד עם כוונת הגנז לחשוף ולהעלות לאתר תיקים רבים ככל האפשר¹¹.

במסגרת מהלך זה הודיע הגנז גם על סגירת חדר העיון למבקרים (בשל חוסר בכוח אדם). בעקבות הודעה זו החלה תכתובת בין ארגון 'עקבות' לגנז המדינה¹². בתכתובת זו ציין מנכ"ל 'עקבות', ליאור יבנה, את תמיכתו של הארגון בהעלאת המסמכים לאינטרנט, אך התנגד נחרצות למניעת האפשרות לעיון פיזי.

בעקבות תכתובת זו, ופרסומים ביוזמת 'עקבות' התוקפים את הגנז (בעיתון הארץ, ב'שיחה מקומית' ועוד¹³), נערכה

ב-21.3.2016 פגישה בין הגנז לאנשי 'עקבות' בפגישה **אמר לזוביק כי "בחודשים הקרובים צפויים לעלות לאתר האינטרנט קטלוגים, שיכסו את רוב חומרי הארכיון, לרבות את אלה שטרם עברו בדיקה"**.

בנוסף בעקבות הלחצים החליט גנז המדינה לבטל את סגירת חדר העיון, אך החליט להותיר את ההחלטה לבטל את השאלת תיקי הנייר מהארכיון על כנה, כך שכל העיון במסמכים יהיה דיגיטלי.

לבקשת 'עקבות' פנתה האגודה לזכויות האזרח ב-5.4.2016 לגנז המדינה ד"ר לזוביק¹⁴ בדרישה לבטל את החלטתו בנוגע לסגירת חדר העיון ולמנוע את הכנסתה של הצנזורה הצבאית להליך חשיפת התיקים השמורים בארכיון, שהיא נגזרת של פרסום החומרים ברשת האינטרנט¹⁵. **לדברי נעם הופשטטר, חוקר ב'עקבות', ד"ר לזוביק הודה שבעבר פורסמו באתר הארכיון מסמכים סרוקים בנושאי ביטחון ובנושאים דומים ללא אישור הצנזורה, ובדיעבד רואים בכך בארכיון עבירה על החוק שעובדי הארכיון עצמם ביצעו**¹⁶.

<https://akevot.org.il/wp-content/uploads/2016/04/Archivistnotice.pdf> 11

<https://akevot.org.il/wp-content/uploads/2016/04/Akevotletter.pdf> 12

<https://akevot.org.il/article/two-steps-back/?full> , <https://www.haaretz.co.il/blogs/sadna/1.2947020> 13

<https://akevot.org.il/wp-content/uploads/2016/04/2016-04-05-ACRtoArchivist.pdf> 14

15 הצנזורה הצבאית פעלה בגנז המדינה עוד קודם לכן, אך על פי הוראת היועץ המשפטי של משרד ראש הממשלה באותה עת, פרסומם של חומרי ארכיון המדינה באתר האינטרנט החדש נחשב כפרסום, ולכן על הצנזורה לאשר את חשיפת החומרים כחלק מהליך ההעלאה לאתר.

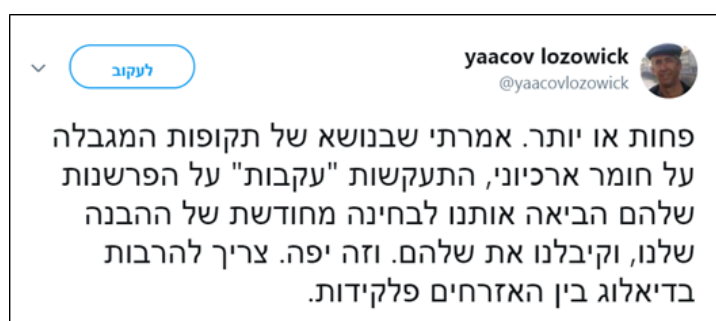
16 <https://mekomit.co.il/%D7%90%D7%A8%D7%9B%D7%99%D7%95%D7%9F-%D7%94%D7%9E%D7%93%D7%99%D7%A0%D7%94-%D7%95%D7%94%D7%A6%D7%A0%D7%96%D7%95%D7%A8%D7%94>

ב-3.9.2017 פרסמה עמותת 'עקבות' דף נתונים אודות "מצב הגישה לארכיונים הממשלתיים" המציג את כמות החומר החשוף לעיון הציבור מבין כלל החומר המצוי בארכיוני המדינה (את הפרסום הזה שיתף פרופ' גדי אלגזי, חבר מועצת הארכיונים העליונה, בדף הפייסבוק שלו¹⁷).

למחרת, ב-4.9.2017¹⁸, פנתה שוב האגודה לזכויות האזרח בשם עמותת 'עקבות' לגנז המדינה, בדרישה לזרז את הליכי חשיפת החומר ולשנות את התנהלות ארכיון המדינה ונוהלי פרסום החומר שלו, עד כדי ביטול הנחייתו של עו"ד ניזרי לאשר את חשיפת החומרים אך ורק על ידי הגורמים המפקידים, תוך שהם מאיימים במרומז כי בכוונת האגודה לנקוט הליכים משפטיים נגד ארכיון המדינה.

ממכתב האגודה עולה כי 'עקבות' ביקשה לקבל לידיה מארכיון צה"ל ומערכת הביטחון בשנת 2017, 1,875 תיקי ארכיון של הממשל הצבאי בנגב מהשנים 1948-1968 ו-172 תיקי ארכיון של הממשל הצבאי ביפו¹⁹ מהשנים 1948-1949, וחומר נוסף שמצוי בתוך תקופת ההגבלה הכולל תיקים מלשכת הרמטכ"ל, הצנזורה הצבאית, המינהל האזרחי וגורמים אחרים במערכת הביטחון, אך סורבה.

כיום לזוביק מודה כי ארגון 'עקבות' הוביל לשינוי מדיניותו, לדבריו: "בנושא של תקופות המגבלה על חומר ארכיוני, התעקשות 'עקבות' על הפרשנות שלהם הביאה אותנו לבחינה מחודשת של ההבנה שלנו, וקיבלנו את שלהם. וזה יפה. צריך להרבות בדיאלוג בין האזרחים לפקידות"²⁰.

17 <https://www.facebook.com/gadi.algazi> 3.9.2017

18 <https://www.acri.org.il/he/wp-content/uploads/2018/01/State-archive-040917.pdf>

19 יש לציין כי הדבר מעיד על עיסוקה של העמותה גם בנעשה בתחומי מדינת ישראל בעת הקמתה, וכי על פי ראייתה הסכסוך הישראלי-פלסטיני אינו מוגבל לתחומי יהודה ושומרון שלאחר מלחמת ששת הימים.

20 <https://twitter.com/yaacovlozowick/status/997172242634166272>

**הדרישה של עו"ד פינצ'וק מהאגודה לזכויות האזרח בשם 'עקבות' לא לאפשר
לצנזורה הצבאית לסנן את חומרי הארכיון לפני העלאתם לרשת וכן דרישה לא
להגביל את הגעת חוקרי 'עקבות' לארכיונים של המדינה אפילו לא לזמן מוגבל
עקב עבודות במקום (אפריל 2016)**

האגודה לזכויות האזרח בישראל
جمعية حقوق المواطن في اسرائيل
The Association for Civil Rights in Israel

5 באפריל, 2016

לכבוד
ד"ר יעקב לזוביק, גנן המדינה
משרד ראש הממשלה
ירושלים 91950

שלום רב,

הנדון: **ידיעות על השעיית שירותי הארכיון ועל סגירת חדר העיון**
מודעה בחתימתך מיום 23.2.2016 שנתלתה בחדר העיון בגנזך
מכתב "עקבות" אליך מיום 2.3.2016
פגישה שערכת בגנזך עם חוקרות וחוקרים ביום 21.3.2016

ארגון "עקבות", הפועל לקידום חופש המידע והעיון בחומרי הארכיון, וחוקרים וחוקרות נוספות
פנו אלינו בימים האחרונים ובפיהם דאגה לנוכח כוונתכם לחולל מהפכה בשירותי ההשאלה
והעיון, ולעבור להנגשת חומרי הארכיון אך ורק באמצעות רשת האינטרנט.

27. להטלת צנזורה על חומרי ארכיון יהיו השלכות חמורות במיוחד, כיוון שבשונה ממערכות
עיתונים שעומדות על המשמר ושנאבקות מול הצנזורה על זכותן לפרסם מידע בנושאים
רגישים, אין זה סביר לצפות מהארכיון שיוכל וירצה לנהוג בדרך דומה. נוסף על כך, הסדר
הצנזורה בגנזך אינם מלווים במנגנונים המקובלים להכרעה במחלוקות בינה לבין בנות
התקשורת הממוסדות.

28. דרכי פעילותה הבסיסיות של הצנזורה הצבאית מקשים במיוחד על עבודתו של המבקש לעיין
בחומרי הארכיון שבקשתו נשללה. הוראותיה הקבועות של הצנזורה הצבאית היא שאין לציין
כי חומר מסוים נפסל על ידה. כך, גם אין הצנזורה הצבאית מנמקת את החלטותיה לפסול
חומר לפרסום. צירוף התנאים הללו יחדיו לא יאפשר למבקש לדעת מי דחה את בקשתו לעיין
בחומר ארכיוני ומאילו נימוקים.

ביקורת "שומרי הסף" על לזוביק

ביולי 2017 הורה המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, עו"ד רז ניזרי, לגנז המדינה, לזוביק, שלא לפרסם יותר מסמכים ללא אישור הגורם שהפקיד אותם בארכיון, כפי המחוייב בחוק. **הנחיה זו באה בעקבות הנחיה זוהה שקיבל הגנז מהיועצת המשפטית של משרד ראש הממשלה למעלה משנה קודם לכן, אך סירב לבצע אותה.**

ביוני 2017 הודיע לזוביק על כוונתו לסיים את תפקידו²¹, ומתח ביקורת על חוק הארכיונים ונוהלי חשיפת החומרים. בנייר עמדה שפרסם טען לזוביק, כי אין זה לגיטימי לשמור על סודיות מסמכים רק משום שחשיפתם עלולה "לתת כלי ניגוח בידי אויבינו ויריבינו ואף להחליש את נחישותם של ידידינו". או שהמידע בהם "עלול להתסיס את האוכלוסייה הערבית בארץ ו/או בשטחים". או ש"גילוי העובדות עלול להתפרש כפשעי מלחמה ישראליים". לדבריו, יש לדחות טענות אלו ולהכיר בכך ש"ישראלים ביצעו, פה ושם, פשעי מלחמה. השב"כ היה מעורב במערכת החינוך במגזר הערבי; ישראל טיפלה באזרחיה הערבים בצורה שאיננה מכבדת מדינה דמוקרטית".

התנהלותו של לזוביק קוממה עליו את הגורמים המשפטיים, ובדיון שהתקיים בכנסת בנוגע למדיניות החשיפה **בינואר 2018, אמר המשנה ליועם"ש רז נזרי את הדברים הבאים: "לא מכיר כזה דבר בשירות המדינה, שצריכים לומר לגורם ממשלתי בכיר, 'אדוני, פעל לפי החוק'."**

גם מבקר המדינה, בדו"ח משנת 2016, מתח ביקורת חריפה על לזוביק, והביא דוגמה: **במקרה נקודתי, שבו נחשפו על ידי הארכיון ברשות לזוביק, תיקי חשודים בשיתוף פעולה עם הנאצים, מבלי שהמשטרה החליטה לפרסמם.** בדוח המבקר נכתב כי: " עוד לפני שהסתיימה בדיקת המשטרה העביר הגנז לעיתונאי 53 תיקי חקירה של המשטרה בלי שהמשטרה החליטה לחשפם, שלא כנדרש בתקנות."²².

בדיון בוועדת המדע והטכנולוגיה של הכנסת באוקטובר 2017 בנושא "דליפת המידע מארכיון המדינה" בראשות ח"כ מקלב ובהשתתפות יעקב לזוביק, גדי אלגזי וחכ"ם שונים אמר גיא ליברמן תחקירן ידיעות אחרונות את הדברים הבאים:

"לפני כחודשיים התפרסמה כתבה ראשונה בנושא ארכיון המדינה, שחשפה שבארכיון שגלוי לכולנו ברשת גם ברגע זה יש מחדל חמור, לדעתנו. חומרים מכל הסוגים שלא אמורים להיראות נמצאים שם. אני מדבר על חומרים ביטחוניים, על מסמכים רפואיים שפוגעים בסודיות רפואית ברורה: תיקי אימוץ, חוסים בכל מיני מוסדות שאנחנו לא אמורים לדעת את השמות שלהם, תיקיה שלמה של אנשים שביקשו לעשות ברית מילה מאוחרת ועלו לארץ מברית המועצות, וכל הפרטים שלהם נמצאים שם. זה קצת מוזר כי בתור עיתונאי אני בעד חשיפה מוגברת, ופתאום אתה מגלה משהו שאתה אומר, זה לא צריך להיראות, הדברים האלה בעייתיים. ואז אתה מסתכל ורואה שאו שהם עלו לאתר בטעות או שעלו בהתרשלות. איך אני יודע שזאת התרשלות? כי בכותרת המסמך שם של מישהו מושחר, אבל שתי שורות למטה כתוב השם שלו. זאת התרשלות.

פנינו בשני מקרים רק כדי לחוש את הדופק פעם אחת לבן אדם שהשם שלו הופיע באותם מסמכי ברית מילה. הוא היה בשוק. הוא עובד מדינה, וכמה חברי כנסת שהיו כאן מכירים אותו באופן אישי. אותו בן אדם שסיפרתי לו שיש עליו מכתבי תלונה מאוד חמורים שלא נבדקו נמצאים שם ברשת, קיבלתי מכתב התראה לפני תביעה. זה מה שקרה. אמרתי לו, אבל זה נמצא באתר ארכיון המדינה, מה אתה רוצה ממני? לא, לא, מה פתאום, אם תפרסם משהו תיתבע. זאת המשמעות של הדברים. וזה נמצא שם ברשת"²³.

<https://www.haaretz.co.il/news/education/.premium-1.4118408> 21

http://www.mevaker.gov.il/he/Reports/Report_537/393a3da8-b73f-4075-acfb-1ee656aa6171/203-archive.pdf 22

<https://committees-next.oknesset.org/meetings/2/o/2021299.html> 23

בתחקירו של גיא ליברמן בידיעות אחרונות צפו הדברים להלן המלמדים על התנהלותו של גנז המדינה ביחס שלמירה על מסמכים חסויים והנזקים הפוטנציאליים מהתנהלות שעוריתית זו : "ממצאי התחקיר מלמדים כי דווקא המדינה, זו שאמורה לשמור על סודותיה הביטחוניים ועל פרטיות אזרחיה, אחראית לדליפה גדולה של מידע, שלא אמור להיות גלוי לעיני כל. בזה אחר זה התגלו בפנינו שלל מסמכים, שלא ברור כיצד מצאו את דרכם לאתר ארכיון המדינה. וכך, לצד תיעודים של אוצרות לאומיים כמו מגילת העצמאות, הסכמי השלום ופרוטוקולי ועדות חקירה – מצאנו ניירות בעלי רגישות גבוהה. כאלו הכוללים מידע ביטחוני מסווג או מידע שחודר ברגל גסה לחיי הפרט של האזרח בשלל תחומים: שמות אנשי שב"כ האסורים בפרסום; פרטי מאומצים והוריהם; שמות ילדים שנשלחו לפנימייה בצירוף נסיבות חייהם האישיות הקשות; שמות עולים חדשים שעברו ברית מילה מאוחרת; אישה בזנות החולה באיידס; שמו המלא של פעוט שעבר התעללות קשה וסיפורו הסעיר בעבר הלא רחוק את הממסד הרפואי; ואפילו פרטיהם המזהים של מורים שנטען כי הם מקיימים ביניהם רומן"²⁴.

דו"ח סיכום כהונה (שעדיין ממשיכה)

בינואר 2018 פרסם לזוביק מסמך בו הוא מתיישר לחלוטין עם עמדתם של פעילי השמאל הקיצוני מארגון 'עקבות' ודוחק בגורמי הממשל לחשוף את הארכיונים המסווגים "ללא בדיקה" או עם "בדיקה שטחית בלבד" נגד עמדתם הרשמית של מוסדות המדינה וזאת בזמן שהוא נושא במשרה הציבורית וממשיך לקבל משכורת מקופת המדינה ולהנות מגישה מוחלטת לכל הארכיונים המסווגים.

זהו. אסור במדינה דמוקרטית להסתיר מידע רק כי הוא עלול להביך את המדינה. זה אסור מכיוון שנציגי ישראל – נבחרים, פקידים, חיילים, דיפלומטים או מרגלים – פועלים בשם אזרחי המדינה ולמענם, וחובה דמוקרטית בסיסית היא לאפשר לאזרחים להביע דעה על מעשי נציגיהם. זה מחזיר אותנו לאמירתו של ח"כ מקלב שנציגי המדינה יתנהלו בצורה ראויה יותר כשהם יודעים שמעשיהם יראו לציבור; וזה נכון בכל התחומים שבהם נציגי המדינה מקבלים החלטות שהם במחלוקת ציבורית או אפילו רק ראוי שיהיו במחלוקת ציבורית לו רק הציבור ידע על קיומם. מהותה של חברה דמוקרטית היא שהנבחרים והפקידים והחיילים מקבלים החלטות ועושים מעשים שנראים להם ראויים, ולאחר מכן הם עומדים למבחן ציבורי שבו הציבור מאשש את החלטותיהם או דוחה אותן. אי-אפשר להפריז בחשיבות היסודית של הסדר זה.

בפועל המסד הביטחוני בישראל, ובמידה מסויימת גם מערכת יחסי החוץ, מפריעים לדיון. הם ניצלו בעבר חוסר רצון של גורמים אזרחיים להתמקח ויצרו הסדרים משפטיים בעייתיים; והם מנצלים בהווה את העדר השקיפות בביצוע החשיפה לשם הסתרת מידע שאין הצדקה להסתירו.

מבלי לחשוף עובדות שגילויין נאסר, הנה מספר טענות המשמשות את תומכי ההסתרה:

ה: גילוי העובדות עלול לתת כלי ניגוח בידי אויבינו ויריבינו ואף להחליש את נחישותם של ידידינו.

ו: גילוי העובדות עלול להתסיס את האוכלוסייה הערבית בארץ ו/או בשטחים.

ז: גילוי העובדות עלול להחליש את טיעוני המדינה בבתי משפט בארץ או בעולם.

ח: יש חשש שגילוי העובדות עלול להתפרש כפשעי מלחמה ישראלים.

יש לדחות את כל הטענות הללו, שאין שיקולי חשיפה לגיטימיים. החברה הישראלית שרדה היטב – יש יאמרו, התחזקה – מהתמוטטות הנרטיב אודות בריחת הערבים במלחמת העצמאות והחלפתה בשנות השמונים בתמונה מרכבת יותר. מי שמחויבותו למדינה כאזרח, או תמיכתו בה כידיד, חלשים עד כדי כך שגילויי אמת על מחדלי העבר יערער אותם, משדר בעיקר את חוסר ביטחונם העצמי. ישראלים ביצעו, פה ושם, פשעי מלחמה. השב"כ היה מעורב במערכת החינוך במגזר הערבי; ישראל טיפלה באזרחיה הערבים בצורה שאיננה מכבדת מדינה דמוקרטית (וגם באזרחים אחרים). אם ישראל עושה מעשים שבתי המשפט בארץ או בעולם יפסלו אותם, ראוי שאזרחי המדינה יידעו על כך ויחליטו האם זה על דעתם.

במסמך שהעברתי לוועדת השרים ב-2014 (מצורף בהמשך) הערתי שבאותו קיץ ממש ממשלת ישראל דנה, שקלה, והחליטה לבצע מעשים שחלק מן העולם ואף מקצת אזרחיה לא ראו בעין יפה, ואשר התסיסו את האוכלוסייה הערבית בתוך המדינה. מזה עשרות שנים ישראל מתנהלת בשטחים באופן המעורר התנגדות גדולה בעולם, והתנגדות לא מעטה גם מבית. וזה בסדר. כך נוהגת מדינה ריבונית: נבחרה שוקלים בכובד ראש את שיקוליהם ומקבלים החלטות גם בידיעה שיהיו מי שלא יאהבו אותן; ולאחר זמן הנבחרים עומדים לבחירה חוזרת וזוכים או שלא. פקידים חיילים ודיפלומטים אינם עומדים לבחירה דמוקרטית, אולם הם אמורים לתפקד במסגרת הסדרים שנקבעו על-ידי הנבחרים ויכולים להשתנות, עד גבול מסוים, על-ידי האזרחים. גילוי העובדות אודות ההתנהלות הוא תנאי יסוד לקיומה של חברה דמוקרטית, לא סכנה שיש למנוע אותה על-ידי מניעת מידע.

חלק מן ההסתרה של חומר ארכיוני מסווג נועד לא לשמור על מה שחייבים לשמור (סעיפים א-ד לעיל), אלא להתגונן מפני חששות לא ראויים (סעיפים ה-ח לעיל). לשם כך ישנו (לפעמים) ניסיון להסתיר חלקם מן האמת ההיסטורית על-מנת לבנות גרסה נוחה יותר. כל מעשה הבדיקה וההסתרה מתנהל הרחק מעיני הציבור, ובצורה שמונעת בקרה ציבורית. אדגיש: מי שעוסקים בכך משוכנעים שהם מגינים על אינטרסים חיוניים של המדינה, והם משתמשים בכלים שהם רכשו במשך שנים של עיסוק בנושאי ביטחון וחץ. הם אינם אנשים רעים, ובשיחותיי איתם מעולם לא נתקלתי באחד מהם שלא יטען שהוא (או היא) מבינים היטב את עקרונות הדמוקרטיה ושהם עצמם ליברלים. כמו המשפטנים בנושאי הגנת הפרטיות, הם מעידים על עצמם שהם מזהים את הכורח לאזן בין צרכים שונים, במקרה שלהם בין צורכי הביטחון והחץ וצרכי הדמוקרטיה. שלא כמו המשפטנים, הם פועלים באזור שבו עצם פועלם, ולא כל שכן החלטותיהם, אינם שקופים ואינם נתונים לבקרה.

לזוביק מציין פנייה אחת של אנשי ארגון 'עקבות' (אזרח) איליו באופן אישי ופעילות שביצע בעצמו עקב כך.

דוגמא שנגלתה לאחרונה לציבור: [בסטנוגרמה הראשונה של ועדת השרים לביטחון בשנת 1967](#), כבר בעמוד הראשון וכן בשני, הושחרו פסקאות. לאחר פתיחת הסטנוגרמה פנה אלי אזרח וטען שההשחרה נראית לא סבירה. ביקשתי שיבדקו שוב, והחושפים פתחו את המסמך במלואו. לכאורה, מקרה חיובי של תיקון תקלה; בפועל, מקרה נדיר שאזרח הגיע עד לגזע עם ערעור שנמצא מוצדק גם לדעת החושפים. ומה ניסו להסתיר? משהו ניסה לפשט וליפות סיפור של תקריות בגבול סוריה בסוף 1966. החושף כנראה חשש שסיפור היסטורי מורכב מסכן בדרך כלשהי את ישראל, ועדיף שהציבור יראה סיפור היסטורי פשוט, גם אם לא עובדתי.

לו סברתי שמדובר במקרה חריג ונדיר לא הייתי מתעכב עליו. לצערי, הוא איננו חריג ואיננו נדיר, אלא מבציע על בעיה מהותית.

יש עוד בעיות עם החשיפה הביטחונית. משך תקופת המגבלה, למשל. מדוע תיעוד ביטחוני נסגר לחמישים שנה? בשנת 2017 פתחנו את [הסטנוגרמות מיישוב ועדת השרים לביטחון בשנת 1967](#). אלה דיונים חשובים ומעניינים, ואני ממליץ לקרוא. בעת הקריאה אפשר לתהות: האם יש שם משהו שגילוי בתום ארבעים שנה, נניח, או אפילו שלושים, היה פוגע בביטחון המדינה? ספק. ואם כך בדיונים הביטחוניים הבכירים במדינה, מה כבר יכול להיות במיליוני העמודים האחרים? פה ושם כנראה יש פתיית מידע שנכון להסתירם, ולשם כך קיימת הבדיקה, אך מדוע להמתין שני דורות?

המלצותיו הסופיות של לזוביק לסיכום הדו"ח שפרסם.

מה ניתן לעשות? הנה מספר אפשרויות; צריך לחשוב על עוד:

1. מועצת הארכיונים תקיים דיון מפורט, שיתחיל מלימוד מעמיק של ההסדרים המשפטיים והאחרים, ויבדוק סעיף סעיף אם ניתן לחשוב על הסדר טוב יותר.
2. יוחלט על פתיחה של חלק משמעותי מן החומר הארכיוני ללא בדיקה (בארכיון המדינה) או בבדיקה שטחית (בחומר המסווג בארכיון המדינה ובארכיון צה"ל).
3. ייקבעו מועדי תפוגה לכל החוקים המונעים פתיחה נצחית של חומר ארכיוני.
4. יוקם מאגר החלטות חשיפה מפורט, שהשימוש בו יאפשר הכנסת כוח אדם פחות מיומן לבדיקת חומר ארכיוני מסוים.
5. שורות החושפים יתוגברו, במיוחד בארכיון צה"ל (ההרחבה כבר החלה בארכיון המדינה).
6. תימצא דרך לשתף נציגי ציבור בהחלטות חשיפה ויוסרו מגבלות שאינן על דעת הציבור בכל סוגי התיעוד.
7. מעל הכל, יש לשנות את תפיסת העולם המקצועית. כרגע משלמים מס שפתיים לזכות הציבור לדעת, אבל המערכת נוטה להגנה על סגירת החומר. פתיחת חומר ארכיוני נתפסת כטובה שהארכיונים מבצעים עבור הציבור, ולא כהשלמת חובת הממשל לאזרחים. אין תחושת בהילות, ואין תחושת כישלון כשתיק נותר סגור. חששם של החושפים היא מפני פגיעה בממשל וחשיפתו לטענות; אין חשש מפני חסימת מידע מעיני הציבור.

על מנת לחולל את השינויים שיובילו לפתיחת החומר הארכיוני צריך לשנן את עקרון ניהול הסיכונים.

ממשלות מקבלות החלטות על חיים ומוות, ולא רק כאשר הן מחליטות על הפעלת כוח חמוש. החלטות סל הבריאות משפיעות על חיי אדם, כמו תיעדוף סלילת כבישים. גם האזרחים מקבלים החלטות שאנשים יכולים למות מהן: לצאת לכביש, למשל, או לטייל במדבר; לאכול צ'יפס מטוגן או לשכב על הספה במקום לטייל במדבר. כולנו מנהלים סיכונים נפשות בכל יום מחיינו.

3 Kaplan St. Qiryat Ben-gurion, Jerusalem, 91950

קמלן 3, קריית בן גוריון, ירושלים, 91950

شارع كابلان 3 مجمع الدوائر الحكومية القدس 91950

02-6799532 ☎ 02-5680605 📠

e-mail: yaacov@archives.gov.il

במסמך נוסף שפרסם לזוביק ביולי 2018 הוא ממשיך באותו קו וקורא הוא להכפיף את ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון באופן מלא לארכיון המדינה ולנתק אותו ממשדד הביטחון. "ארכיון צה"ל רואה עצמו כחלק ממערכת הביטחון כבר 70 שנה, ולא כחלק מארכיון המדינה", כותב לזוביק. "ארכיון צה"ל נותר עולם סגור, וההתקדמות של ארכיון המדינה לא הגיעה אליו בשום תחום".

ובנוסף טוען לזוביק כי יש לנתק את ארכיון המדינה ממשדד ראש הממשלה, ולהגדירו בחוק כגוף ממלכתי עצמאי: "הארכיון חייב להיות גוף עצמאי, כי בו נפתחים – בבוא הזמן – סודות ומהלכים שלא היו גלויים בזמן אמת"²⁵.

הגנז בכנס 'עקבות'

ב-18.7.2017 תכננה עמותת 'עקבות' לערוך כנס בנושא "חיסוי וחשיפה בארכיון המדינה" שבמרכזו פגישה עם גנז המדינה ד"ר לזוביק²⁶. ברגע האחרון ביטל גנז המדינה את השתתפותו בכנס, בעקבות הוראה שקיבל מלשכת ראש הממשלה²⁷.

ביוני 2017 הודיע ד"ר לזוביק על פרישתו מתפקיד גנז המדינה, כשנתיים לפני מועד הסיום המתוכנן של הקדנציה שלו אולם בפועל נכון להיום (יולי 2018) הוא עדיין בתפקיד.

²⁶ <https://www.facebook.com/events/640072419529149>

²⁷ <https://www.inn.co.il/News/News.aspx/351075>, <https://www.haaretz.co.il/news/education/>. premium-1.4261855chubh

מועצת הארכיונים העליונה

ע"פ סעיף 3 לחוק הארכיונים על ממשלת ישראל להקים מועצת ארכיונים עליונה" המורכבת מנציגים מארכיונים שונים וממוסדות אקדמיים, בין תפקידה של המועצה לפקח על פעילות הגנזך ולדון בבעיות העולות באופן שוטף.

במקביל לפתיחת ארגון 'עקבות' הצטרף פרופ' גדי אלגזי ל'מועצת הארכיונים העליונה' והחל לפעול משם לקידום אג'נדה דומה ביותר לאג'נדה שהכתיב ארגון 'עקבות' וכל זאת בתיאום עם גנז המדינה.

אלגזי מוכר מאז שנות השמונים כפעיל שמאל רדיקלי, התעמת פעמים רבות עם כוחות הביטחון, נעצר מספר פעמים²⁸ ואף ישב בכלא בגין סרבנות. אלגזי הוא ממייסדי ארגון "תעאיוש", ארגון "תרבוט" וחבר מזכירות מפלגת חד"ש.

אלגזי מרבה לבטא דעות קיצוניות נגד מדינת ישראל ונגד הציונות, למשל דברים שנשא בעצרת בסחנין באוקטובר 2015: "גל עצום של דיכוי עובר על הגדה המערבית וכלא עזה, שוב מפצצים נשים וילדים, בתוך הקו הירוק נעצרים צעירים צעירות

מבוגרים ותלמידי תיכון במה שנקרא "מעצרי מנע" גל של דיכוי וגזענות, גל שחור עובר כאן, הבית בוער ... **האחראים**

יושבים בחדר ממוזג בירושלים בממשלה ומציתים אש. וכל אלה שנפגעים ונהרגים הם קורבנות הכיבוש, קורבנות

הציונות הם הקורבנות של ההתנחלות. האחראי הראשי יושב בירושלים הוא לא הצליח לסחוף את המזרח התיכון

למלחמה מסוכנת והוא מנסה להצית אש בבית. הבית הזה לא שלך נתניהו... אתה המאניק של המתנחלים ואתה

התחלת להצית אש באל אקצה"²⁹

לאור עמדותיו והתנהלותו של אלגזי תמוהה ביותר העובדה שהוא מונה לנציג בוועדה רשמית של מדינת ישראל וקיבל סמכויות החלטה על מסמכים ביטחוניים רגישים ומסווגים.

גדי אלגזי בעמותים עם כוחות הביטחון

צילום מסך מתוך יוטיוב

²⁸ <https://mekomit.co.il/%D7%97%D7%91%D7%A8%D7%95%D7%9F-%D7%A2%D7%A6%D7%95%D7%A8%D7%99%D7%9D-%D7%91%D7%94%D7%A4%D7%92%D7%A0%D7%94-%D7%9C%D7%A6%D7%99%D7%95%D7%9F-%D7%98%D7%91%D7%97-%D7%92%D7%95%D7%9C/%D7%93%D7%A9%D7%98%D7%99>

²⁹ <https://www.haaretz.co.il/news/education/1.1157695>
<https://www.facebook.com/Hithabrut.Tarabut/videos/1029585587073243>

כאמור לעיל ב15.01.2018 פרסם לזוביק דו"ח לסיכום כהונתו. מהנספחים לדו"ח שפורסם וממסמכים אחרים המצויים בידי "עד כאן"³⁰ עולה כי לזוביק ביקש לבצע שתי רפורמות נוספות:

• רפורמה אחת היא **מתן הקלות בנגישות לחומרים ביטחוניים ומודיעיניים**, על ידי:

- א. קיצור תקופת ההגבלה המוטלת על פרסומם;
- ב. חשיפת חומר ארכיוני על פעילות גופי המודיעין של מדינת ישראל (שב"כ, מוסד וכו') בטענה שאי חשיפה של ארכיונים אלו "פוגעת בדיון שחברה דמוקרטית חייבת לקיים";
- ג. הסרת ההגנה הקיימת על חומרים שהעבירו גופים ביטחוניים לארכיון המדינה;
- ד. פרסום לציבור מהו החומר הארכיוני שהצנזורה אינה מתירה לפרסום³¹.

• הרפורמה השנייה היא **מתן אישור לבעלי מעמד "חוקר" לגשת לחומרים החסויים לציבור הרחב**. יוזמה זו

הועלתה בישיבת חברי מועצת הארכיונים בתאריך 3.1.2018, על ידי **פרופ' גדי אלגזי**.

עמדתו של אלגזי בישיבה זו הייתה כי "צריכים למצוא מנגנון שיאפשר לחוקרים לראות את כל תכולת התיק למעט סודות ביטחוניים". לזוביק, שהביע הסכמה לדבריו של אלגזי, הגיש עמדה זו באופן מפורט ליועצת המשפטית בארכיון המדינה, עו"ד נעמי אלדובי, אשר דחתה את היוזמה³². בהיות הסמכות להגדרת "חוקר" המוסמך להיחשף לחומרים חסויים נתונה ללזוביק עצמו, ובהינתן העובדה כי גנז המדינה עמד בקשר הדוק עם אנשי ארגון 'עקבות', **נראה כי יוזמתם של לזוביק ואלגזי להעניק מעמד חדש של "חוקר" שיקבל גישה לחומרי ארכיונים חסויים על בסיס אמון אישי בלבד נועדה, בין היתר, לאפשר לעובדי 'עקבות' ולחוקרים נוספים מטעמם אפשרות גישה לחומרים חסויים שאינם מותרים לפרסום ואינם נגישים לציבור הרחב**.

30 ר' נספח א' להלן.

31 מכתבו של ד"ר לזוביק בעניין מופיע כנספח ב' להלן.

32 מכיוון שהיא נוגדת את תקנות הארכיונים, הייתה נהוגה בעבר ונפסלה על ידי בג"ץ מחוסר שוויוניות, ומעקרת בפועל את עקרון הגנת הפרטיות החלה על מידע אישי הקיים במסמכי ארכיון המדינה.

הצעתו של פרופ' גדי אלגזי מייסד 'תעאיוש' לחשיפת ארכיונים ביטחוניים

7 ינואר, 2018

כ' טבת, תשע"ח

סיכום ישיבת מועצת הארכיונים בנושא חשיפה ארכיונית, 3 בינואר 2017

נכחו:

פרופ' גדי אלגזי
גב' אילנה אלון, ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון
מר דוד אמיתי, האיגוד הישראלי לארכיונות ומידע
מר יוחאי בן-גדליה, הארכיון המרכזי לתולדות העם היהודי
ד"ר חיים גרטנר, יד ושם
גב' מיכל הנקין, ארכיון העיר חיפה
מר אורן ויינברג, הספרייה הלאומית
ד"ר יעקב לזוביק, גנז המדינה
ד"ר אהרון עזתי, ארכיון יד טבנקין
סילביה קרפיוקו, רשות העתיקות
ד"ר סיליה שנקולבסקי-קרול

נעדרו:

גב' כרמלה אבנר
ד"ר תהילה אלטשולר, המכון הישראלי לדמוקרטיה
השופטת דליה דורנר, מועצת העיתונות בישראל
פרופ' אריה נאור
פרופ' קרין נהון
יגאל סתרי, הארכיון הציוני המרכזי
ראובן פינסקי, משרד ירושלים ומורשת
שירית קייסן, משרד התרבות והספורט

פרופ' גדי אלגזי:

- צריכים למצוא מנגנון שיאפשר לחוקרים לראות את כל תכולת התיק למעט סודות ביטחוניים. אי אפשר לחקור בלי לברר את שמותיהם של הצדדים. עם זאת, עיון בתיקים אינו שקול לפירסום ברבים. החוקרים והחוקרות יקחו על עצמם את האחריות המקצועית והאתית לכבד את הגנת הפרטיות בפירסומים המתבססים על עבודתם בארכיון.
- צריך לפתוח מחדש את אולם קריאה. הדיגיטציה מבורכת וחשובה, אך הזיהוי שנוצר בין חשיפה ארכיונית לבין פירסום ברשת מחמיר את חילוקי הדעות הקיימים ביחס למדיניות החשיפה ומוביל למבוי סתום. חילוקי דעות כאלה יימשכו גם בעתיד. כל עוד האופציה היחידה היא פירסום תיקים ברשת, הנטיה למנוע גישה ולהשחיר תגבר. לכן פתיחה מחודשת של אולם הקריאה חיונית, כמקובל בארכיונים בעולם.
- צריך גוף ערעור במחלוקות בין משתמשי ארכיון לבין הארכיונים, כדוגמת מה שמאפשרת מועצת העתונות בתחום התקשורת. בגוף צריך להיות ייצוג לציבורים השונים של משתמשי הארכיון, לאיגוד הארכיונאים, ולמוסדות המדינה. במצב הנוכחי, כאשר משתמשים בארכיון נתקלים בסחבת, מניעת עיון שרירותית או בעיות אחרות רבות, מסלול הערעור היחיד הוא פניה לבית המשפט. זה עימות מיותר. זה מקשה, מייקר, מאט, לא תורם ליחסים שבין ציבור המשתמשים לארכיונים ואינו יעיל.
- יש לפרסם את דו"ח הגנז לציבור.

ב. 'עקבות' והקשר לארגונים פוליטיים קיצוניים

מייסדי ארגון "ארכיוני הכיבוש- עקבות", חברי ההנהלה ועובדי הארגון הינם למעשה פעילים ועובדים מרכזיים בארגונים רדיקליים מוכרים, הפועלים מזה שנים, באופן ברור לטובת האינטרס הפלסטיני ולפגיעה בתדמיתה הבינ"ל של מדינת ישראל וחלקם אף מקדמים פעילות משפטית כנגד ישראל בעולם.

כך, נוצר מצב בו למעשה ארגון "עקבות" הינו "ארגון בת" של הארגונים: 'תעאיוש', 'יש דין', 'בצלם', 'הוועד הציבורי נגד עינויים', 'שוברים שתיקה', 'הקרן למגני זכויות אדם', 'רופאים לזכויות אדם' ועוד, כאשר כל ארגון שולח נציג מטעמו לצורך הקמת "ארגון הבת" שתכליתו חשיפת ארכיונים מסווגים של מדינת ישראל, מה שככל הנראה ישרת אג'נדה של ניגוח ישראל בזירה הבינלאומית.

בתרשים להלן ניתן לראות את הפילוח לארגוני "אם" של חברי 'עקבות':

עו"ד מיכאל ספרד

רן גולדשטיין

ועדת ביקורת

דיו שטהל

אפרת ברגמן-ספיר

מוקי דגן

עו"ד רוני פלי

הדס זיו

ד"ר איתמר אבידן
PHYSICIANS FOR HUMAN RIGHTS
ד"ר איתמר אבידן
PHYSICIANS FOR HUMAN RIGHTS

ליאור יבנה
מנכ"ל

גיא הירשפלד
דיגיטציה

תעאיש
TA'AYUSH
ARAB JEWISH PARTNERSHIP

נגה קדמן
קטלוג

נעם הופשטר
חוקר

חברי העמותה

יו"ר - רן גולדשטיין

ממייסדי העמותה.

2010-2014: דובר 'הצלב האדום' בישראל
(International Committee of the Red Cross)
2014-היום: מנכ"ל 'רופאים לזכויות אדם - ישראל'.

עו"ד מיכאל ספרד

ממייסדי העמותה.

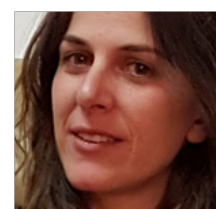
ממקימי ארגון 'יש דין' והיועץ המשפטי שלה. משמש גם כיועץ המשפטי של 'שוברים שתיקה' ושל 'הקרן למגיני זכויות אדם'³³. חבר במועצה הציבורית של 'הטלוויזיה החברתית'³⁴, יחד עם נועם חומסקי, נעמי חזן (לשעבר נשיאת הקרן החדשה לישראל) ועוד. ב-2015 העיד לטובת הרשות הפלסטינית בתביעה של נפגעי טרור במשפט שהתנהל בארצות הברית³⁵. ייצג את הטוענים לבעלות על הקרקע בעמונה, את המרגל הסובייטי מרקוס קלינגברג וקבוצות סרבנים בצה"ל ('אומץ לסרב', 'יש גבול' ועוד). כמו כן ייצג משפחות של פעילי ISM ושל הצלם הבריטי ג'יימס מילר שנהרגו במהלך הלחימה ברצועת עזה³⁶, כמו עוד עשרות רבות של תיקים שבהם הוא מייצג פלסטינים בעלי רקע ביטחוני.

עו"ד רוני פלי

ממייסדי העמותה.

עובדת ב'יחידה לזכויות האדם בשטחים הכבושים' ב'אגודה לזכויות האזרח'. עבדה בעבר במחלקת המידע של המוקד להגנת הפרט, במחלקת המחקר של ארגון 'יש דין' ובמשרדו עו"ד מיכאל ספרד³⁷.

<http://hrdf.org.il/hrdfs-team> 33

<http://www.israelhayom.co.il/article/498955> 34

<https://www.makorrishon.co.il/nrg/online/1/ART2/674/588.html> 35

https://he.wikipedia.org/wiki/מיכאל_ספרד 36

<https://www.acri.org.il/he/36101> 37

מוקי (משה) דגן
מייסד שותף וחבר הנהלה לשעבר בארגון 'יש דין', חבר הנהלה ב'קרן
למגיני זכויות אדם'.

הדס זיו
ממייסדי העמותה.
מנהלת פעילות ציבורית וועדת האתיקה ב'רופאים לזכויות אדם -
ישראל'. מנכ"לית הארגון לשעבר.

עו"ד אפרת ברגמן-ספיר
חברת וועדת ביקורת
עובדת כמנהלת המחלקה המשפטית ב'וועד הציבורי נגד עינויים
בישראל'
מאז ספטמבר 2014. קודם לכן עבדה כיועצת משפטית במשלחת
הוועד הבינלאומי של הצלב האדום (ICRC) בישראל.
התמחתה בעריכת דין באגודה לזכויות האזרח.

זיו שטהל
ממייסדי העמותה.
מנהלת מחלקת המחקר בארגון 'יש דין', משמשת גם כיושבת ראש ארגון
'זזים' ³⁸ ארגון פוליטי רדיקלי שבין השאר הוביל קמפיין לשחרור מחבלת
בת 12 לאחר שנעצרה בסמוך ליישוב כרמי צור כשברשותה סכין בה
התכוונה לבצע פיגוע ³⁹.

³⁸ <https://www.zazim.org.il/he/about>
³⁹ https://act.zazim.org.il/act/dina_prison_he

עובדי "עקבות"

ליאור יבנה

מנכ"ל ארגון עקבות מאז 2014
בשנים 2003-2001 עבד כמנהל התקשורת בארגון 'בצלם'
בין 2004 ל- 2013 עבד כמנהל מחלקת המחקר של ארגון 'יש דין'.

גיא הירשפלד

אחראי דיגיטציה ב"עקבות". במסגרת תפקידו אחראי הירשפלד על סריקת החומרים בארכיונים הממשלתיים השונים, והוא שוהה באופן יומיומי בארכיונים השונים וסורק מסמכים בעבור הארגון. במקביל הירשפלד הוא רכז אזור בקעת הירדן ב'תעאיוש'. מרבה להתעמת עם חיילים ומתיישבים ולתעד עימותים כאלה. במסגרת זו נעצר כמה פעמים על ידי המשטרה והתנהלו נגדו כמה הליכים משפטיים, וכן בנוגע למכירת סמים.

בחודש מרץ שנת 2018 נעצר יחד עם אריק אשרמן בגין תקיפת אב שכול בסמוך למבואות יריחו בבקעת הירדן⁴⁰.
באפריל 2018 התפרסם כי הירשפלד איים על בדואים מאזור הבקעה כי במידה ולא ישתפו איתו פעולה ויפעלו נגד היישובים היהודיים באזור, יפנה למשטרה הפלסטינית והם כבר יטפלו בהם⁴¹.

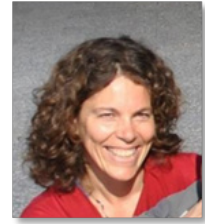
גיא הירשפלד תוקף אב שכול במבואות יריחו מרץ 2018

<http://www.israelhayom.co.il/article/547089> 40

<https://www.facebook.com/adkanheb/videos/1860301494004283> 41

נגה קדמן

קטלוג – מקבלת את החומרים שאוסף הירשפלד, ממיינת ומקטלגת אותם לפי נושאים. פרילנסרית בתחומי הכתיבה, העריכה הלשונית ועריכת התוכן. לשעבר חברת צוות בארגון 'בצלם'. כתבה יחד עם פואד בן חאמד את הספר 'ללא גבולות: פגיעות בזכויות אדם בצל הסגר'.

נעם הופשטטר

תפקיד בארגון: חוקר – מעבד את החומרים שנאספים מהארכיונים השונים, מאתר מסמכים המשרתים את האג'נדה של הארגון ומכין אותם לפרסום, כמו גם מחקרים וניירות עמדה הנוגעים לפעילות הארגון. פעיל לשעבר ב'וועד הציבורי נגד עינויים בישראל'. רקע: מרצה ויועץ יח"צ, בעיקר בתחומי זכויות אדם ושקיפות ציבורית⁴².

42 לדוגמה: <https://groups.google.com/forum/#!topic/hasadna11/ek2bZTX77vQ>

ג. מימון

מאז הקמתה, ובמשך שלוש שנות פעילותה הראשונות, מעל 95% מהמימון של ארגון 'עקבות' מגיע שתי ממשלות זרות, שווייץ ונורווגיה.

לאור הפעילות האינטנסיבית של 'עקבות' אשר פורטה לעיל לחשיפת מסמכים מסווגים מהארכיונים של מדינת ישראל, בדגש על ארכיונים של גופי המודיעין וצה"ל מצד אחד ומצד שני המימון הנרחב שמקבל הארגון מ-2 ממשלות אירופיות שהאינטרסים שלהם עלומים, ספציפית למטרה זו: "גישה לארכיונים" (כמופיע בדוחות הכספיים), נוצר מצב אבסורדי בו מדינות זרות מפעילות אזרחים ישראלים לחשיפת סודותיה של המדינה כאשר גופי המדינה הרשמיים והחוק בישראל אוסר זאת, תוך הדחת פקיד בכיר לבצע 'מחטף' נגד החוק ללא כל נתינת אפשרות לציבור הישראלי או לנציגי הציבור הנבחרים לקבל החלטה מושכלת בעניין.

בטבלה שלהלן מפורט המימון המדווח של 'עקבות' בשנים האחרונות:⁴³

שנה	הגוף התורם	סכום התרומה	מטרת התרומה	הערות
2014	שגרירות נורווגיה	264,755 ₪	הקמת ארכיב לזכויות אדם	רוב התרומה נוצלה בשנת 2015
	שגרירות שווייצריה	194,320 ₪	מחקר בתחום גישה לארכיונים	רוב התרומה נוצלה בשנת 2015
2015	משרד החוץ השווייצרי	181,110 ₪	גישה לארכיונים	
2016	משרד החוץ השווייצרי	357,235 ₪	גישה לארכיונים	
2017	קרן אירופה-הים התיכון לזכויות אדם ⁴⁴ (EMHRF) - דנמרק	129,350 ₪	סיוע להגנה על זכויות אדם	
	משרד החוץ השווייצרי	7,335 ₪	גישה לארכיונים	
	סה"כ	1,134,105 ₪		

43 ראו עוד נספח ג' להלן

44 <http://www.emhrf.org> /Euro-Mediterranean Foundation of Support to Human Rights /קרן דנית-ים תיכונית
 "התומכת באזרחים אזוריים באלג'יר, תוניס, מרקו, ירדן, לבנון, סוריה ובשטחים הפלסטיניים הכבושים"

נספחים

נספח א': מכתבו של ד"ר לזוביק בעניין חשיפת חומרים ביטחוניים מודיעיניים

Prime Minister's Office
Israel State Archives

مكتب رئيس الحكومة
أرشيف الدولة

23 אוגוסט, 2017
א' אלול, תשע"ז

ע"ד אייל זנדברג
ראש תחום משפט ציבורי
מחלקת ייעוץ וחקיקה, משרד המשפטים

הנדון: התניות להארכת תקופת המגבלה לגופים מודיעיניים ואחרים לפי תקנות הארכיונים

אייל שלום,

בדיון על עידכון תקנות העיון לשם הארכת תקופת המגבלה לגופים המופיעים בתוספת השניה, התנגדתי להארכה אלא אם תמצא דרך לשתף בדיון נציגי ציבור. עמדתך היתה שהשיתוף יתקיים במועצת הארכיונים. לאחרונה מונתה מועצה חדשה, שיש בה לראשונה ייצוג משמעותי למומחים בתחום חופש המידע ושקיפות הממשל. אבקש שתעביר למשתתפי הדיון את ההמלצות שבכוונתי להעביר לשיקולה של המועצה.

כיוון שהארכת התקופה היא כנראה בלתי נמנעת, נכון לחפש הישגים אחרים שיינתנו לציבור, בתור תמורה על חסימת המידע המתמשכת, וזאת לפי התקדים משנת 2010 כאשר הארכת מגבלה מחמישים לשבעים שנה לחומרים מסויימים לוותה בקיצור המגבלה לחומרים הלא-ביטחוניים.

1. יש לקצר כעת את תקופת ההגבלה על חומר ביטחוני מחמישים שנה לארבעים. אין למספר חמישים משמעות מיוחדת.

2. יש לקבוע שחומרים של גופים ביטחוניים שנשלחו החוצה מחצירהם לא ייהנו מן ההגנה הניתנת למסמכים שהתקיימו לגמרי בסביבה מסווגת. הטיעונים שהועלו בפנינו להארכת תקופת המגבלה אינם רלוונטיים כאשר הארגון שלח מסמכים החוצה. חזקה על עובדי הארגונים שהם יודעים לא להעביר מידע רגיש אל מחוץ לארגון.

3. אחריות החשיפה היא על הגוף המפקיד. לעומת זאת, חומרים ארכיוניים של גופים ביטחוניים חייבים להיבדק על-ידי נציגי הארגונים, ולא על-ידי מי שמוסמך לחשוף את שאר האוסף או התיק. אין לכך הצדקה, מאותו טעם כמו בסעיף הקודם.

4. יש לפרט בתקנה את חובת ההנמקה לסגירת תיקים.

5. יש לספר לציבור מהו החומר הארכיוני שאותו הוא אינו רואה. על חובה זאת להופיע בתקנות.

6. חייבת להימצא דרך לאפשר לציבור לראות חומר ארכיוני אודות פעילות הגופים המודיעיניים כאשר הפעילות השפיעה על חיי החברה הישראלית בראשיתה. ישן סברות בציבור כאילו פעילות הארגונים היתה נגועה בשיקולים פוליטיים, או שאולי הפוליטיקאים הפעילו את הארגונים ממניעים פסולים, או שהארגונים השפיעו על יחסי הרוב היהודי עם המיעוט הערבי. חסימה של החומר הארכיוני פוגעת בדיון שחברה דמוקרטית חייבת לקיים.

בברכה,

ד"ר יעקב לזוביק
גזר המדינה

3 Kaplan St. Qiryat Ben-gurion, Jerusalem, 91950

شارع كابان 3 مجمع الدوائر الحكومية القدس 91950

02-6799532 ☎ 02-5680603 📠

yaacov@archives.gov.il e-mail:

קפלן 3, קריית בן גוריון, ירושלים, 91950

נספח ב': תמיכת מדינות זרות בארגון ארכיוני הכיבוש - עקבות

מדינת ישראל
משרד המשפטים - רשות התאגידים
שירות לציבור
15-04-2015
ע"ד ק ב ל

עקבות – המכון לחקר הסכסוך הישראלי-פלסטיני (ע"ד)
תל אביב

תרומות מעל 20,000 ₪ שנתקבלו בשנת 2014

<u>שם התורם</u>	<u>סכום ₪</u>
שגרירות נורווגיה	264,755
שגרירות שוויצריה	194,320

ג'ורג' - 0303'5
חבר וועד

ג'ורג' - 0303'5
חבר וועד

שורה מספר 2

שם הישות המדינית הזרה נותנת התרומה

שמויץ

סוג הישות המדינית הזרה כמפורט בסעיף 36א(א) לחוק העמותות, התש"ס - 1980

מדינה זרה

שער ההמרה לפיו חושב סכום התרומה בשקלים חדשים

3.67

סוג המטבע בו התקבלה

פרנק שווצרי

סכום התרומה בשקלים חדשים נכון ליום הדיווח

7335.4

מטרות התרומה או ייעודה

ג' ישה לארכיונים

התנאים לתרומה לרבות התחייבויות שנתן הנתמך לישות המדינית הזרה בנוגע לתרומה, בעל פה או בכתב, במישרין או בעקיפין, אם יש כאלה

על-פי הסכם

*תרומה שהתקבלה במטבע חוץ, סכומה יצוין בשקלים חדשים לפי שער ההמרה ביום הדיווח ומעוגל ל-2 ספרות אחרי הנקודה העשרונית

האם לנתמך (עמותה או חל"צ) יש/אין אתר אינטרנט כן

כתובת אתר האינטרנט

<https://www.akevot.org.il>

מדינת ישראל
משרד המשפטים
רשות התאגידים
רשם העמותות

**דוח תרומות שנתקבלו מישות מדינית זרה כהגדרתה בסעיף 36א לחוק העמותות
לשנת 2016**

(למילוי רק בעמותות בעלות מחזור שנתי העולה על 300,000 ₪)

שם עמותה		מספר עמותה	
עקרונות - הגרמניה		מספר ע"ר	
הספון היזמלי נאלי		580578680	

א. האם העמותה קיבלה בשנת 2016 תרומות מישויות מדיניות זרות ששווין המצטבר עולה על 20,000 ₪ ?

☒ כן ☐ לא (נא לסמן X)

ב. אם כן – יש למלא את הטבלה:

שם הישות נותנת התרומה	סכום התרומה	מטרת התרומה או ייעודה	התנאים לתרומה אם יש כאלה
מכון המחקר העולמי	357,101	זיכרון לארכיון	במסגרת ארגון

ג. האם לעמותה יש אתר אינטרנט? ☐ כן ☐ לא (נא לסמן X)
אם לעמותה יש אתר אינטרנט עליה לפרסם בו את המידע האמור בסעיף קטן ב.

חתימת מורשה:

שם: ד"ר חגית תפקיד: חברת
תאריך: 10.7.2017 חתימה: [Signature]

עקבות – המכון לחקר הסכסוך הישראלי פלסטיני (ע"ר)
תל אביב

תרומות מעל 20,000 ₪ שנתקבלו בשנת 2015

סכום
₪

181,110

שם התורם

משרד החוץ השוויצרי

 חבר וועד

 ד"ר 15' חבר וועד

מיק 3177

מדינת ישראל
משרד המשפטים
רשות התאגידים – רשם העמותות

דו"ח רבעוני על תרומה מישות מדינית זרה

(סעיף 2 לחוק חובת גילוי לגבי מי שנתמך על ידי ישות מדינית זרה, התשע"א-2011 (להלן - החוק))

פירוט תרומות מישות מדינית זרה שהתקבלו ברבעון שאליו מתייחס הדוח

שורה מספר 1

שם הישות המדינית הזרה נותנת התרומה

Euro-Mediterranean Foundation of Support to Human

סוג הישות המדינית הזרה כמפורט בסעיף 36א(א) לחוק העמותות, התש"ם - 1980

תאגיד שהוקם בחיקוק של אחד מן הנפחים הנ"ל או שגוף כאמור מחזיק ביותר ממחצית אמצעי השליטה בתאגיד או ע

שער ההמרה לפיו חושב סכום
התרומה בשקלים חדשים

סוג המטבע בו התקבלה

סכום התרומה בשקלים חדשים
נכון ליום הדיווח

נח 3.91

אירו

נח 76092.22

מטרות התרומה או ייעודה

סיוע להגנה על זכויות האדם

התנאים לתרומה לרבות התחייבויות שנתן הנתמך לישות המדינית הזרה בנוגע לתרומה, בעל פה או בכתב, במישרין או
בעקיפין, אם יש כאלה

על-פי הסכם

